

Audrius ir Nijolės Činskių (nuotraukoje) kaimo turizmo sodybą Vabalių kaime žino ir pamėgo daugelis telšiškių. Tačiau šeimininkas plečia veiklą, auginą avis ir pardavinėja jų mėsą.

Miestiečiai įsikūrė kaime

Audrius ir Nijolė Činskiai — miesto žmonės, su kaimietiškomis šaknimis. Kai 1989 metais dauguma darbščių sodiečių pradėjo ūkininkauti, tam neatsispyrė ir Audrius tėvas. Nijolė sakė, kad nuo paauglystės draugavo su Audriumi, drauge atvažiuodavo į kaimą, bet niekada nemanė, kad teks čia gyventi.

Audrius pasakojo, kad tuomet gyveno Telšiuose, tačiau savaitgaliais su šeima važiuodavo padėti tėvams. Tuomet jis nesitikėjo tapti ūkio paveldėtoju. Tačiau taip susiklostė gyvenimas, kad pardavęs butą mieste persikėlė į tėvų namus ir pradėjo statyti gyvenamąjį namą ir pirtį, remontuoti ūkinius pastatus. Po tėvuko mirties tapo teisėtu sodybos savininku ir ėmėsi veiklos. Tuo labiau, kad tam pritarė ir sūnus Gintautas.

Ūkininkauja su sūnumi

Turėdamas beveik 80 hektarų žemės, Audrius sumanė ją pasidalinti su sūnumi Gintautu, kuris irgi neabejingas kaimui. Jis galėjo pasinaudoti Jaunojo ūkininko programos parama. Tėvas su sūnumi laiko apie 500 mėsinių avių. Mišrioje bandoje — Lietuvos juodgalvės, Vokietijos mėsiniai merinosai, sufolkai. Ūkininkas mano, kad naudingiausia auginti mėsines avis, nes Lietuvoje populiarėja aviena. Ateityje Činskiai ketina auginti tekselių veislės avis.

A.Činskis prisipažino, jog nelengva tvarkytis ūkyje, nes tik pagrindiniams ūkio darbams samdo darbininkus. Ypač sunku, kai avys pradeda ėriuotis, net naktimis kas porą valandų turi eiti į tvartą. Be pagalbininkų neišsiverčia ir kerpant avis.

„Esu baigęs tik vidurinę mokyklą. Mokiausi penktojoje vidurinėje (dabar „Džiugo“ gimnazija). Buvau sportininkas. Tuomet apie tolesnius mokslus negalvojau. Buvo toks laikas, kai mokslo nereikėjo“, — prisiminė A.Činskis. Kai pradėjo svarstyti apie ūkininkavimo galimybes, mokėsi savarankiškai, lankė kursus, dalyvavo seminaruose, skaitė praverčiančias jo verslui knygas. Dabar visagalys internetas suteikia visą informaciją. Tad ūkininkas išmano viską, ko reikia ūkyje. Net veterinarijos gydytojo nekviečia, pats visą susitvarko.

Ir tai dar ne viskas. Klampiose savo valdų vietose jis iškasė tvenkinius, juos įžuvino. Tad po metų kitų pas Činskius trauks žvejai mėgėjai pažvejoti.

Visur spėjanti

„Namuose esu valytoja, daržininkė, sodininkė“, — kalbėjo Nijolė Činskienė. Tačiau tai nėra jos tiesioginės pareigos. Ji — „Ateities“ pagrindinės mokyklos muzikos mokytoja, buvusi Telšių rajono savivaldybės tarybos narė ir dabar aktyviai užsiimanti visuomenine veikla. Abu sutuoktiniai užsiima labdaringa veikla, globoja našlaičius, remia sunkiai besiverčiančius kaimiečius.

Moteris pripažino, kad labai sunku tėvų paliktą našlaitį priimti į savo šeimą. Nors vaikai labai noriai lankosi jų kaimo sodyboje, tačiau nori tik pramogauti, viską gauti veltui, be pastangų. Vienas jų auklėtinis įsikūrė Anglijoje, turi šeimą, yra laimingas, kad gyveno ketvertą metų jų

namuose. Nors gyvendamas jų šeimoje, kaip ir visi paaugliai, maištavo. Nijolė prisiminė, kaip jie anksčiau kviesdavosi nepasiturinčias daugiavaikes motinas su vaikais į savo sodybą. Pasiūlydavo nusimaudyti pirtyje, pavaišindavo. Net rankšluosčius joms duodavo. Tačiau nesulaukdavo padėkos. Pašnekovė apgailėstauja, kad gaudami socialinę paramą žmonės atprato nuo darbo, nori viską gauti, o patys nenori prisidėti.

Praktikos įgijo Vokietijoje

A.Činskis ateityje planuoja didinti avių bandą, parduoti mėsą, vilną ir kailius. Jam pritaria bendramintis sūnus Gintautas. Jis Vilniaus universitete baigęs Tarptautinių santykių ir politikos mokslus, Žemaitijos kolegijos Telšių fakultete mokosi Kaimo turizmo vadybos ir domisi žemdirbyste.

Šį pavasarį Gintautas Činskis su keturiais bendramoksliais iš Žemaitijos kolegijos dalyvavo Pietų Baltijos bendradarbiavimo per sieną programos projekte, kur su Švedijos ir Vokietijos studentais mokėsi projekto valdymo, kultūrinio sąmoningumo ir verslumo, tris savaites atliko praktiką Vokietijos bei Švedijos įmonėse. Ten jaunimas įgijo praktinių ir teorinių žinių, susijusių su jų specialybe, artimiau susipažino su kito krašto žmonėmis, jų kultūra, gyvenimo būdu. A.Činskis tikisi, kad plečiant avininkytės ūkį pravers sūnaus Gintauto pažintis su Vokietijos fermeriais.

Danutė Jackutė